విద్య కార్పొరేటీకరణ, కాషాయీకరణే జాతీయ నూతన విద్యా విధాన సారం

కేంద్ర మంత్రివర్గం జూలై 27, 2020న జాతీయ విద్యా విధాన పత్రాన్ని ఆమోదించింది. 34 సంవత్సరాల తర్వాత విద్యారంగాన్ని బాగుచేయడానికి ఈ పత్రాన్ని విడుదల చేశామని ప్రకటించారు. 1986లో రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వం నూతన విద్యా విధానం పేరుతో ఒక పత్రాన్ని రూపొందించింది. ప్రైవేటీకరణకు ఈ విధానమే బాటలు వేసింది. నూతన విద్యా విధానాన్ని సమీక్షించి సూచనలు చేయవలసిందిగా 91లో జనార్దన్‌రెడ్డి అధ్యక్షతన ఒక కమిటీని నియమించారు. అనంతరం 2001లో కుమార మంగళం బిర్లా అంబానీల నేతృత్వంలో ఒక కమిటీని నియమించారు. 2008లో నారాయణమూర్తి కమిటీనీ నియమించారు. ఈ కమిటీల సిఫార్సుల అమలు, వాటి సాఫల్య వైఫల్యాలపై ఎటువంటి సమీక్ష జరపకుండానే 2015లో బిజెపి ప్రభుత్వం టి.ఎస్.ఆర్. సుబ్రహ్మణ్యం ఆధ్వర్యంలో ఒక కమిటీని నియమించింది. ఈ కమిటీ ఇచ్చిన నివేదికను బుట్టదాఖలు చేశారు. 2017లో కస్తూరి రంగన్ ఆధ్వర్యంలో మరో కమిటీని నియమించారు. ఆ కమిటీ 480 పేజీల రిపోర్టుని విడుదల చేసింది. దేశవ్యాప్తంగా చర్చకు పెట్టారు. అభిప్రాయాలు సేకరించారు. ఆ నివేదికను ఏం చేశారో తెలియదు. వచ్చిన అభిప్రాయాలపై ఎటువంటి నిర్ణయాలు తీసుకున్నారరో తెలియదు జాతీయ విద్యా విధానం పేరుతో ఒక పత్రాన్ని రూపొందించి హడావిడిగా జూలై 29న కేంద్ర మంత్రివర్గం ఆమోదించింది.

విద్యా విధానంపై కేంద్ర ప్రభుత్వం ఎందుకు అంత శ్రద్ధ చూపిస్తుంది? దీనికి రెండు ప్రధాన కారణాలు ఉన్నాయి. ఒకటి, బిజెపి దానికి మూలవిరాట్ అయిన ఆర్.ఎస్.ఎస్ తమ భావజాలానికి అనుగుణంగా విద్యావ్యవస్థలో మార్పులు చేయాలని భావిస్తున్నాయి. ఆ విషయాన్ని వారు అనేకమార్లు బహిరంగంగానే ప్రకటించారు. 2019లో పూర్తి మెజారిటీ సాధించిన తర్వాత తమ అభిప్రాయాలను అమలుచేయటం ప్రారంభించారు. ఇక రెండవది ప్రపంచ బ్యాంకు ఆదేశానుసారం లక్షల కోట్ల వ్యాపార అవకాశాలను కార్పొరేట్ సంస్థలకు ఇవ్వాలి. విద్యారంగాన్ని ప్రైవేటీకరణ చేసి దేశ విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు, బహుళజాతి సంస్థలకు అనుమతి ఇవ్వాలి. తదనుగుణంగా విద్యా పాలన వ్యవస్థలో, నిర్వహణ వ్యవస్థలో మార్పు తీసుకువచ్చారు. జూన్ 24, 2020న ప్రపంచ బ్యాంకు 500 మిలియన్ డాలర్ల రుణాన్ని భారతదేశానికి మంజూరు చేసింది. 250 మిలియన్ల మంది విద్యార్థుల, 10 మిలియన్ల ఉపాధ్యాయుల ప్రమాణాలను పెంచడానికి ఈ ఋణాన్ని అందిస్తున్నట్టుగా ప్రకటించారు. వడ్డీ వ్యాపారం చేసుకునే ప్రపంచ బ్యాంకుకు భారతదేశంలోని విద్యార్థుల ప్రమాణాల గురించి ఆందోళన ఎందుకు? భారతదేశంలో 60 కోట్ల మంది యువకులు ఉన్నారు. రాబోయే కాలంలో భారతదేశం మానవ వనరులు అధికంగా ఉన్న దేశంగా అవతరించనుంది. ఈ మానవ వనరులను భవిష్యత్ మార్కెట్ అవసరాలకు ఉపయోగపడే కార్మిక శక్తిగా మలిచేందుకు ఈ రుణాన్ని మంజూరు చేస్తున్నట్లుగా ప్రపంచ బ్యాంకు ప్రకటించింది.

ఒకవైపున సంప్రదాయవాదులు, మతోన్మాదులు, ఛాందసవాదులను తృప్తిపరుస్తూ మరోవైపున బహుళజాతి సంస్థల ప్రయోజనాలు కూడా నెరవేర్చవలసిన సంకట స్థితిలో భారత ప్రభుత్వం ఉన్నది. అందుకే జాతీయ విద్యా విధానం అంతర్ వైరుధ్యాలతో నిండి ఉన్నది

భారతదేశ సంప్రదాయాలను కాపాడాలని, ఔన్నత్యాన్ని నిలబెట్టాలని, ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతికి, సాహిత్యానికి, వారసత్వానికి పెద్ద పీట వేయాలని అంటూనే మరోవైపున విదేశీ విద్యా సంస్థలను ఆహ్వానిస్తున్నారు. జాతీయ విద్యా విధానాన్ని గమనిస్తే ఎంతో ప్రగతిశీలత కనబడుతుంది. అదే సందర్భంలో ప్రకటించిన లక్ష్యాలకు భిన్నమైన ప్రతిపాదనలను, భారత సమాజాన్ని మధ్య యుగానికి తీసుకువెళ్లే ప్రతిపాదనలను ఇందులో చేశారు.

జాతీయ విద్యావిధానం పేరు పెట్టడంలోనే భారతదేశపు మౌలిక స్వభావాన్ని నిరాకరించే ప్రయత్నం ఉంది. ఈ దేశం వివిధ జాతుల సమాహారం అనే దానిని నిరాకరించే ఆర్ఎస్ఎస్ ఏక జాతి సిద్ధాంతానికి అనుగుణంగా ఈ విధమైన పేరు పెట్టారు. అంతేకాదు రాష్ట్రాల విభిన్న జాతుల, ప్రజల హక్కులను హరించే విధంగా ఇందులో ప్రతిపాదనలున్నాయి. ఒకే జాతి ఒకే చదువు అన్నట్లుగా దేశవ్యాప్తంగా ఒకే సిలబస్, ఒకే కరిక్యులం, పాఠ్యపుస్తకాలు ఉంటాయి. పాఠ్య పుస్తకాలను కేంద్ర విద్యా పరిశోధన శిక్షణ సంస్థ ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి తయారు చేస్తుంది ఈ పాఠ్య పుస్తకాలను అన్ని భాషల్లోకి అనువదించారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం రూపొందించిన పుస్తకాలను రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ముద్రించి విద్యార్థులకు పంపిణీ చేయాలి. స్థానిక పరిస్థితులను బట్టి కొన్ని అంశాలను జోడించవచ్చు. కానీ కేంద్రం రూపొందించిన పాఠ్యాంశాలను మాత్రం మార్చడానికి వీలు లేదు. అంతేకాదు నేషనల్ అసెస్మెంట్ సర్వే (జాతీయ మదింపు సర్వే) ద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వమే విద్యార్థుల, ఉపాధ్యాయుల, పాఠశాలల నాణ్యతను మదింపు చేస్తుంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల పాత్ర నామమాత్రం అవుతుంది. ఈ చర్య ఉమ్మడి జాబితాలో ఉన్న విద్యను కేంద్ర ప్రభుత్వం పూర్తిగా తన చేతుల్లోకి తీసుకొని రాష్ట్రాల హక్కులను హరించడమే.

పాఠశాల విద్యలో పలు మార్పులు చేశారు 3 -18 సంవత్సరాల లోపు వయసు వారికి విద్యా హక్కు కల్పిస్తామని పేర్కొంటున్నది కానీ దానికి అనుగుణంగా మార్పులు చేయలేదు. పూర్వ ప్రాథమిక విద్య అందించాలి అని మాత్రమే చెప్పారు కానీ దానికి ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహిస్తుందని ఎక్కడా చెప్పలేదు. 3,5,8 తరగతులలో పరీక్షలు పెట్టడం, ఆరో తరగతి నుండి వృత్తి విద్య ప్రవేశపెట్టడం, మధ్యలో చదువు మానివేసిన వారు మరల చదువుకోవచ్చని బహుళ ప్రవేశ, బహుళ నిష్క్రమణ విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టడం, 10,12 తరగతులకు నిర్వహించే బోర్డుపరీక్షలు రెండు స్థాయిలలో–ఒకటి ప్రామాణిక స్థాయి, రెండవది ఉన్నత స్థాయిలో నిర్వహించడం, విద్యార్థులను

విభజించడానికి వారి మధ్య అంతరాలు మరింత పెంచడానికి దోహద పడుతాయి. ఆరవ తరగతిలో ప్రవేశ పెట్టే వృత్తి విద్యలో వడ్రంగం, కమ్మరం, కుమ్మరం, టైలరింగ్ వంటివి ఉంటాయి. అంటే చేతివృత్తులు నేర్చుకొని ఎప్పుడైనా పాఠశాల నుండి బయటికి వెళ్లి వృత్తులు చేసుకొని బ్రతకవచ్చు అని చెబుతున్నారు. వృత్తి విద్యా కోర్సులలో కోడింగ్ ప్రోగ్రామింగ్ వంటివి కూడా ఆరవ తరగతిలోనే చేర్చారు. ప్రపంచ బ్యాంకు భారత దేశానికి రుణం మంజూరు చేస్తూ ప్రకటించిన దానిలో పాఠశాల నుండి పనికి (స్కూల్ టు వర్క్) అనే అంశానికి అనుగుణంగా ఈ ప్రతిపాదన ఉంది. అంతేకాదు ఇటీవల మైక్రోసాఫ్ట్ అధినేత బిల్ గేట్స్ ఒక ప్రకటన చేస్తూ ప్రాథమిక పాఠశాల నుండి కోడింగ్ నేర్పవచ్చు. అందుకు అనుగుణంగా పాఠశాలల సిలబస్లో మార్పులు చేయాలి అన్నారు. పరిశ్రమల అవసరాలకు అనుగుణంగా లేబర్ మార్కెట్ లోనికి తగిన సంఖ్యలో కార్మికులను సరఫరా చేయుటకు మాత్రమే ఈ విధానం ఉద్దేశించబడింది. కేవలం పేద వర్గాల విద్యార్థులుమాత్రమే బడికి దూరమై ఈ పనులకు వస్తారు. పాఠశాల వదిలేసినవారు మరలా చేరవచ్చు అంటూనే వారికి దూరవిద్య ఓపెన్ స్కూల్ వంటి ప్రత్యామ్నాయాలు కూడా ఉన్నాయని విధాన పత్రంలో పేర్కొన్నారు.

విద్యార్థులు నేర్చుకోవాల్సిన భాషల విషయంలో కూడా జాతీయ విద్యా విధాన పత్రంలో అనేక కొత్త సూచనలు చేశారు. విద్యార్థులకు అనేక భాషలను పాఠశాల స్థాయిలోనే పరిచయం చేయాలని, ఎంపిక చేసుకునే స్వేచ్ఛ ఇవ్వాలని చెప్పారు. విద్యార్థులు ఎందుకు అనేక భాషలు నేర్చుకోవాలి అంటే ప్రపంచ లేబర్ మార్కెట్లో ఏ దేశంలో అయినా పనిచేసే విధంగా ఉండాలి కాబట్టి. అందుకే విదేశీ భాషలు కూడా నేర్చుకునే అవకాశం కల్పించాలని పేర్కొన్నారు. మాతృభాష బోధనా మాధ్యమంగా ఉండాలని అంటూనే దానిని ప్రాథమిక స్థాయికి కుదించారు. ఆరో తరగతి నుండి వీలునుబట్టి మాతృభాషా మాధ్యమం ఉండాలన్నారు. దానికి అవసరమైన మార్పులను విద్యా హక్కు చట్టంలో చేయలేదు. ఆంగ్ల మాధ్యమం నిరాటంకంగా కొనసాగుతూ పేద, బలహీనవర్గాల, గ్రామీణ విద్యార్థులసర్వతోముఖ వికసానికి ఆటంకంగా మారుతున్నది.

తొమ్మిదో తరగతి నుండి 12వ తరగతి వరకు మూడు భాషలతో పాటు మూడు సబ్జెక్టులను విద్యార్థులు ఎంపిక చేసుకోవాలి. 40 సబ్జెక్టులు సూచించారు. వాటిలో ఏ సబ్జెక్టునైన తీసుకొనవచ్చు. అవసరమైతే తర్వాత సెమిస్టర్‌లో సబ్జెక్టు మార్చుకోవచ్చు. సెమిస్టర్ విధానంలో పరీక్షలు నిర్వహిస్తారు. ప్రతిభావంతులైన విద్యార్థులకు ప్రత్యేక అవకాశాలను కల్పిస్తారు. సాంఘికంగా ఆర్థికంగా వెనుకబడిన సమూహాలు అనే కొత్త పదాన్ని తెచ్చారు. షెడ్యూల్డ్ కులాలు, తెగలు, వెనుకబడిన తరగతుల స్థానంలో ఈ పదాన్ని ఉపయోగించారు .అంటే రిజర్వేషన్లకు త్వరలో మంగళం పాడే అవకాశం ఉన్నది. రిజర్వేషన్ ప్రస్తావన ఎక్కడా లేదు. ఉపాధ్యాయులకు కూడా ప్రతిభ ఆధారంగానే పదోన్నతులు, వేతనాలు ఉంటాయని విధాన పత్రంలో పేర్కొన్నారు.

విద్యలో ప్రైవేటీకరణను వేగవంతం చేయుటకు పలు ప్రతిపాదనలు చేశారు. ప్రస్తుతం అమల్లో ఉన్న మూడు సంవత్సరాల డిగ్రీ కోర్సును నాలుగు సంవత్సరాలకు మార్చారు. ఇక్కడ కూడా బహుళ ప్రవేశ, బహుళ నిష్క్రమణ విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. ఏ సంవత్సరంలోనైన చదువు మానేయవచ్చు. మొదటి సంవత్సరం పూర్తిచేస్తే సర్టిఫికెట్ కోర్స్‌గా పరిగణిస్తారు. రెండవ సంవత్సరం పూర్తి చేసినవారికి డిప్లమో ,మూడవ సంవత్సరం పూర్తి చేసిన వారికి డిగ్రీ, నాలుగు సంవత్సరాలు పూర్తి చేస్తే ఆనర్స్ డిగ్రీ ఇస్తారు. డి.గ్రీలో కూడా వృత్తి విద్య తప్పనిసరి అంశంగా ఉంటుంది. చదువు ఎవరు మధ్యలో మానివేస్తారు? పేద ప్రజలు తప్ప!

విద్యాపాలనలో పలు మార్పులు సూచించారు. వేలాది కళాశాలల సంఖ్య క్రమంగా తగ్గిస్తారు. విశ్వవిద్యాలయాలన్నీ బహుళ విషయక విశ్వవిద్యాలయాలుగానే ఉంటాయి. అనుబంధ కళాశాలలు క్రమంగా తొలగించబడతాయి. నిర్దేశించిన ప్రమాణాలను సాధించిన కళాశాలలకు స్వయం ప్రతిపత్తి ఇస్తారు. 2030 నాటికి అనుబంధ కళాశాలలు ఉండవు. కనీసం మూడు వేల మంది విద్యార్థులకు తగ్గకుండా ఉండే పెద్ద అటానమస్ కళాశాలలు మాత్రమే ఉంటాయి. విదేశీ సంస్థలు, ప్రైవేట్ సంస్థలు, స్వచ్ఛంద సంస్థలు పాఠశాలలను, కళాశాలలను స్థాపించవచ్చు. ఈ విధానంలో ఎక్కడా కూడా విశ్వవిద్యాలయాలు, పాఠశాలను నిర్వహించే బాధ్యత ప్రభుత్వానిదే అని చెప్పలేదు. పాత పిపిపి (public private partnership) స్థానంలో కొత్త పిపిపి (public philanthrophic partnership) విధానం తీసుకువచ్చారు. అంతేకాదు ప్రభుత్వ పాఠశాలలలో కళాశాలల్లో స్వచ్ఛంద కార్య కర్తలకు, స్వచ్ఛంద సేవకులకు బోధించుటకు అవకాశం కల్పించారు. అంటే ఆర్ఎస్ఎస్ కార్యకర్తలు స్వచ్ఛందంగా ముందుకు వచ్చి పాఠశాలలో బోధిస్తాం అంటే కాదనడానికి వీలు లేదు.

మత సంస్థలు పాఠశాలలను, కళాశాలలను నిర్వహించే అవకాశం ఇప్పుడు ఉంది.అయితే అవి ఆయా రాష్ట్రాల కరికులంను, సిలబస్ ను అనుసరించాలి . కానీ ఈ విధానం మత సంస్థలు ధార్మిక సంస్థలు తమ తమ సంప్రదాయ మాట, ధార్మిక విద్యను అందించవచ్చని, భారతీయ సంస్కృతి పునర్వైభవానికి ఆవశ్యకమని పేర్కొన్నారు. అంతేకాక ఈ సంస్థలకు కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఆర్థిక సహాయం చేయాలని ఈ పత్రంలో ప్రతిపాదించారు. ఇప్పటికే శిశు విద్యా మందిరాల పేరుతో నడుపుతున్న పాఠశాలల్లో ఇక మత బోధ స్వేచ్ఛగా చేయవచ్చు. వాటికి ప్రభుత్వ నిధులు కేటాయించవచ్చు. దేశంలో మత విద్వేషాలు రెచ్చగొట్టి మత ప్రాతిపదికన దేశాన్ని విభజించే విధంగా ఈ ప్రతిపాదనలు ఉన్నాయి.

ఈ విధాన పత్రాన్ని పరిశీలిస్తే సారాంశంలో ప్రైవేటీకరణకు, కార్పొరేటీకరణకు, కాషాయీకరణకు అనుకూలంగా ఉంది పరిశ్రమ ప్రయోజనాలకు అవసరమైన నైపుణ్యం గల కార్మికులను తయారు చేసే విధంగా ఉంది. దేశంలోని బడుగు, బలహీన వర్గాల, రైతుల, కూలీల, కార్మికుల బిడ్డల ఎదుగుదలకు ఏమాత్రం తోడ్పడేదిగా, లేకపోగా పెట్టుబడి దారుల, దేశ విదేశీ పారిశ్రామిక సంస్థల, బహుళజాతి సంస్థల మార్కెట్ ప్రయోజనాలను నెరవేర్చే విధంగా ఉన్నది. అదే సందర్భంలో మత మౌఢ్యం పెంచే అశాస్త్రీయ పాఠ్యాంశాలను ప్రవేశ పెట్టే యోచన చేయడం ద్వారా దేశాన్ని మధ్య యుగాలలోకి నెట్టే విధంగా ఉంది.

***